

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 33/2023

02.03.2023. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Васић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“ из Београда, чији је пуномоћник Дејан Недић адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1066/22 од 09.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1066/22 од 09.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1066/22 од 09.05.2022. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 5354/18 од 07.10.2021. године којом је утврђено да је ништав уговор о обављању привремених и повремених послова заведен код туженог под бројем ... од 29.09.2008. године закључен између туженог, тужиоца и бивше Студентске задруге „Безбедност“ из Београда - Земуна и да тај уговор не производи правно дејство (став први изреке) и тужени обавезан да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 114.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је на основу члана 403. и члана 441. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију и предложио да се иста одбаци или одбије као неоснована.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП прописано је да странке могу изјавити ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену у року од 30 дана од дана достављања пресуде. Према ставу 3. те одредбе, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У спору за утврђење ништавости уговора, сходно члану 33. став 2. ЗПП, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби. Тужилац је у поднетој тужби означио вредност предмета спора износом од 10.000,00 динара који је очигледно нижи од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу на дан подношења тужбе, меродавне за дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Спор за утврђење ништавости уговора о привременим и повременим пословима (рад ван радног односа) није спор о заснивању, постојању и престанку радног односа, да би ревизија у овом спору била дозвољена на основу члана 441. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић